

balancovalo na visutém laně. Bála se cokoli změnit, tedy i postoupit ve vztahu o krok dál, jen aby se dokonaly klid, který tu našla, nezakymácel a nerozbil.

Až příliš dobře si uvědomovala vlastní dvojí měřítko. Ležela tu na podlaze v obýváku nahá a uspokojená a před odhalením je s Louisem chránily jen schody mezi patry a zamčené dveře. Ale zůstat na noc bylo něco jiného; další stupeň, a ona chtěla, aby následující krok provedli s Louisem společně, ne že spolu budou spát tak, aby měla méně odřenou kůži od krbové předložky. Pozorovala ho přivřenýma očima.

„Takže spolu chodíme?“ dobírala si ho. „Až na to, žes mě nikdy oficiálně nesbalil, tudíž vlastně nevím. Já jen, že holčákám je teprve sedm a čtyři. Nemůžu zůstat přes noc – když nejsme...“

„Co?“ Louis se opřel o loket a pomalu přejížděl Sophii pohledem od nohou přes řadra, až se zastavil u očí.

„Nejsme, vždyť víš, tamto.“ Sophie se usmála, ovinula paže kolem Louisova krku a přitáhla ho blíž, aby ji políbil. Jeho rty se ale zastavily těsně před jejími.

„Tak se za mě provdej,“ zašeptal.

Sophie ho místo odpovědi vášnivě políbila, přitlačila ho zády ke koberci a lehla si na něj s nespoutanou bezstarostností, která by jí, kdyby na to chtěla myslet, připadala poněkud trapná. Ona ale uvažovat nehodlala, protože k nejlepším věcem na milostném vztahu s Louisem Gregorym patřilo, že když se s ním milovala, nemyslela vůbec na nic kromě toho, jak báječné pocity v ní toto počínání vyvolává.

Přes příjemné rozrušení tak Sophie neodpověděla, ani nijak nereagovala na Louisovu otázku. Ne že by ji přešla bez

povšimnutí, ale dál téma nerozvíjela, protože se s Louisem bavili výhradně o každodenních záležitostech a o tom, kde se dál líbat. Občas se Sophii vkradlo na mysl, že o sobě s Louisem nevědí víc, než jak jeden druhého rozesmát a jak rozehrát svá těla, ale tato myšlenka se dlouho nezdržela. Sophie se buď příliš bujaře smála, nebo tála pod Louisovými doteky a dál se myšlenkami nezabývala.

Na závěr každého večera Sophie pár minut rozmlouvala s Artemis, která si zjevně ani zdaleka nelámala hlavu s vývojem událostí tolik jako její majitelka. Artemis bydlela u Louise od prvního dne, kdy přijely z Londýna, a v současné době komandovala domácího rezavého kocoura Tanga s urputností a okázalostí kočičí Boudiccy. Pak Sophie nastupovala do svého golfu, pokud ovšem předtím nepila. V takovém případě si objednala místní taxi a vrátila se do B&B, kde sama přenocovala.

Ne že by netoužila probouzet se v Louisově náručí, naopak. Jenomže šest měsíců se rozhodovala, než přešla po nebezpečném visutém laně k absolutní jistotě, že dělá správnou věc a nedopouští se strašlivé chyby, takové, která by propíchla báječnou malou bublinku, v níž žije, a nechala vtrhnout dovnitř skutečný život.

Cal říkával, že všechno to štěstí, nemluvě o obecném pocitu spokojenosti a radosti, který prostoupil její život od chvíle, kdy přijela do Cornwallu, aby se tu usídlila, by jí mělo být dostatečně přesvědčivou výzvou, aby podnikla onen další krok k věrnosti. Jenomže Cal byl také známý tím, že veřejně deklaroval svou nehynoucí lásku k jistému muži jen proto, že se mu líbilo, jak má dotyčný vypořádávané sako, tudíž Ca-